

Кашлакьовски път – Г.Ал., ЮИ, стар път за с. Зимница (*Кашилакьой*).

Кашлакьовски чейр – Г.Ал., Ю 4,5, ливади.

Кашла тарла – 1. Сам., СИ 2; 2. Пан., ниви, край които е имало кошари.

Кашлите – 1. Зап., СИ; 2. Тв., от рум. вл. за нива, 1884 г.

Кашлището – Чок., от търг за нива, 1903 г.

Кашлъка – Зап., ЮЗ 2.

Кашчѐ – Черв., С 0,4.

кай – в местното тълкуване: ‘камък, скала’, от тур. *кауа* ‘твърд камък, скала’. – *Ада* ~, *Ал* ~, *Аул* ~, *Бююк чам* ~, *Гермѐ* ~, *Гермѐн* ~, *Бузгун* ~, *Гюйлю* ~, *Диклий* ~, *Дуван* ~, *Дюз* ~ чейр, *Емишек* ~, *Кара* ~, *Кара алчак* ~, *Кара* ~, *Дюзю* ~, *Канлъ* ~, *Евринджа* ~, *Карт* ~, *Каи* ~, *Касап* ~, *Керечлий* ~, *Кесин* ~, *Кечин* ~, *Коллу* ~, *Корта* ~, *Келлѐ* ~, *Кукер* ~, *Кум* ~, *Кунин* ~, *Курт* ~, *Курсук* ~, *Курта* ~, *Къшлѐ* ~, *Кюмбет* ~, *Лешников* ~, *Липовия* ~, *Каук* ~, *Кузун* ~, *Кулаклу* ~, *Кюмюр* ~, *Мердевѐн* ~, *Нишан* ~, *Песлен* ~, *Сарѐ* ~, *Солу* ~, *Софра* ~, *Пешимак* ~, *Терзи* ~, *Тозлу* ~, *Чатла* ~, *Чатлак* ~, *Чаушката* ~, *Смайл* ~, *Лули* ~, *Чам* ~, *Чатал* ~, *Шан* ~, *Новите кашли* ~.

Кай аркась – Шив., СЗ 6

Кай дерѐ – Кер., СИ 4, малък каменлив дол.

Каяджика – Ст.с., СЗ 1, каменисто възвишение.

Кай деби – Б.д.

кайк – вероятно съкратена форма от тур. *кауак* – като географски термин ‘крак, нога’. – *Гоздилски*, *Диков*, *До*, *Кольова*, *Стайков*.

Кай кесин – Б.д., СЗ 1, пасище с голям камък, от тур. *kesik* ‘отрязан, пресечен’.

Каялъка – Ор., неуст., от рум. вл., за нива.

Кай тепѐ – Тв., СИ 5, каменлив планински връх.

Каятлък – Б.д., З 2, ниви край река.

Кеврам чайр – Сред., С 1,6, ливади край р. Ескана.

Кедн биюл – Гав., ЮИ 2,2, равно, обраб. земя, от тур. *kedn* ‘котка’. Варианти в различни документи: *Кедн белю*, *Кедн билю*, *Кедн биелу*.

Кез йолу – Сл., ЮИ 4,5, стар път, напречно отклонение от стария път *Туз йолу*.

Кей бунар – Б., неуст., ДИ: *Кейк пунар*.

Кейлѐк бурун – Гр., СЗ 2,5, рид.

Кел дерѐ – Б., СИ 0,5, (ГХХ), малка рекичка с пасища, храсти и дръвчета, от перс. чрез тур. *kel* ‘плешиност, келявост’.

Келебек кайнак – Сл., от тур. *kelebek* ‘пеперуда’, ‘пеперудено кладенче’, неуст. От публ. 1943 г.

Келебѐнка – Тв., неуст., от рум. вл., за нива, 1884 г.

Кѐлев чайр – Бл., неуст., от запис 1984 г.

келемѐ, келемѐ – в местното тълкуване: ‘запустяла, изоставена нива’. – *Герѐнска* ~, *Дядоожелязкова* ~, *Дядокѐнчева* ~, *Кѐнева* ~, *Средните* ~, *Текезлий* ~, *Юсѐк* ~.